

În al cincilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat faptele în ceea ce privește neinițierea procedurii oficiale de investigare de către Comisie.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgerichts Ravensburg (Germania) la 12 aprilie 2021 –
CR, AY, ML, BQ/Volkswagen Bank GmbH, Audi Bank**

(Cauza C-232/21)

(2021/C 297/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Ravensburg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: CR, AY, ML, BQ

Pârâte: Volkswagen Bank GmbH, Audi Bank

Întrebările preliminare

1) Cu privire la prezumția de legalitate prevăzută la articolul 247 secțiunea 6 alineatul (2) a treia teză și la articolul 247 secțiunea 12 alineatul (1) a treia teză din Legea de punere în aplicare a Codului civil (denumită în continuare „EGBGB”)

a) Articolul 247 secțiunea 6 alineatul (2) a treia teză și articolul 247 secțiunea 12 alineatul (1) a treia teză din EGBGB, în măsura în care declară clauze contractuale contrare cerințelor articolului 10 alineatul (2) litera (p) din Directiva 2008/48/CE ⁽¹⁾ ca îndeplinind cerințele prevăzute la articolul 247 secțiunea 6 alineatul (2) prima și a doua teză și la articolul 247 secțiunea 12 alineatul (1) a doua teză punctul 2 litera (b) din EGBGB, sunt incompatibile cu articolul 10 alineatul (2) litera (p) din Directiva 2008/48 și cu articolul 14 alineatul (1) din această directivă?

În cazul unui răspuns afirmativ:

b) Din dreptul Uniunii, în special din articolul 10 alineatul (2) litera (p) și din articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2008/48, rezultă că articolul 247 secțiunea 6 alineatul (2) a treia teză și articolul 247 secțiunea 12 alineatul (1) a treia teză din EGBGB nu sunt aplicabile în măsura în care declară clauze contractuale contrare cerințelor articolului 10 alineatul (2) litera (p) din Directiva 2008/48 ca îndeplinind cerințele prevăzute la articolul 247 secțiunea 6 alineatul (2) prima și a doua teză din EGBGB și la articolul 247 secțiunea 12 alineatul (1) a doua teză punctul 2 litera (b) din EGBGB?

Independent de răspunsul dat la întrebările II. 1.a) și 1.b):

2) Cu privire la informațiile obligatorii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/48

a) Articolul 10 alineatul (2) litera (p) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că quantumul dobânzii plătitibile pe zi, care trebuie menționat în contractul de credit, trebuie să poată fi calculat pe baza ratei dobânzii aferente creditului, indicate în contract?

b) Cu privire la articolul 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48:

aa) Această reglementare trebuie interpretată în sensul că informațiile cuprinse în contractul de credit referitoare la compensația datorată în cazul rambursării anticipate a împrumutului trebuie să fie suficient de precise pentru a permite consumatorului să calculeze, cel puțin cu aproximație, quantumul compensației datorate?

[în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de la litera aa)]

bb) Articolul 10 alineatul (2) litera (r) și articolul 14 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2008/48 se opun unei reglementări naționale potrivit căreia, în cazul unor informații incomplete în sensul articolului 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48, termenul de retragere începe totuși să curgă la data încheierii contractului, fiind eliminat doar dreptul creditorului la compensație pentru rambursarea anticipată a creditului?

În cazul unui răspuns afirmativ la cel puțin una dintre întrebările II. 2a) sau 2b):

- c) Articolul 14 alineatul (1) a doua teză litera (b) din Directiva 2008/48 trebuie interpretat în sensul că termenul de retragere începe să curgă numai când informațiile prevăzute la articolul 10 alineatul (2) din această directivă au fost comunicate integral și exact?

În cazul unui răspuns negativ:

- d) Care sunt criteriile determinante pentru a declanșa curgerea termenului de retragere în pofida unor informații incomplete sau incorecte?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea II. 1a) și/sau la una dintre întrebările II. 2a) sau 2b):

- 3) În ceea ce privește decăderea din dreptul de retragere prevăzut la articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48:

- a) Dreptul de retragere prevăzut la articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48 este supus decăderii?

În cazul unui răspuns afirmativ:

- b) Decăderea constituie o limitare în timp a dreptului de retragere, care trebuie reglementată printr-o lege adoptată de parlament?

În cazul unui răspuns negativ:

- c) O decădere implică, din punct de vedere subiectiv, faptul că consumatorul a avut cunoștință despre menținerea dreptului său de retragere sau, cel puțin, este răspunzător pentru necunoașterea acesteia în sensul unei neglijențe grave? Situația este aceeași în ceea ce privește contractele încetate?

În cazul unui răspuns negativ:

- d) Posibilitatea creditorului de a transmite ulterior persoanei creditate informațiile prevăzute la articolul 14 alineatul (1) a doua teză litera b) din Directiva 2008/48, declanșând astfel curgerea termenului de retragere, se opune aplicării cu bună-credință a normelor de decădere? Situația este aceeași în ceea ce privește contractele încetate?

În cazul unui răspuns negativ:

- e) Acest lucru este compatibil cu principiile consacrate ale dreptului internațional care sunt obligatorii pentru instanța germană în temeiul Legii fundamentale?

În cazul unui răspuns afirmativ:

- f) Cum ar trebui să soluționeze practicienii din domeniul dreptului german un conflict între cerințele imperative ale dreptului internațional și cerințele Curții de Justiție a Uniunii Europene?

- 4) În ceea ce privește exercitarea abuzivă a dreptului de retragere al consumatorului prevăzut la articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48:

- a) Exercitarea dreptului de retragere prevăzut la articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48 poate constitui un abuz de drept?

În cazul unui răspuns afirmativ:

- b) Admiterea unei exercitări abuzive a dreptului de retragere constituie o limitare în timp a dreptului de retragere, care trebuie reglementată printr-o lege adoptată de parlament?

În cazul unui răspuns negativ:

- c) Admiterea unei exercitări abuzive a dreptului de retragere implică, din punct de vedere subiectiv, faptul că consumatorul a avut cunoștință despre menținerea dreptului său de retragere sau, cel puțin, că este răspunzător pentru necunoașterea sa în sensul unei neglijențe grave? Situația este aceeași în ceea ce privește contractele încetate?

În cazul unui răspuns negativ:

- d) Potrivit principiului bunei credințe, posibilitatea creditorului de a transmite ulterior persoanei creditate informațiile prevăzute la articolul 14 alineatul (1) a doua teză litera (b) din Directiva 2008/48, declanșând astfel curgerea termenului de retragere, se opune admiterii unei exercitări abuzive a dreptului de retragere? Situația este aceeași în ceea ce privește contractele încetate?

În cazul unui răspuns negativ:

- e) Acest lucru este compatibil cu principiile consacrate ale dreptului internațional care sunt obligatorii pentru instanța germană în temeiul Legii fundamentale?

În cazul unui răspuns afirmativ:

- f) Cum trebuie să soluționeze practicienii din domeniul dreptului german un conflict între cerințele imperative ale dreptului internațional și cerințele Curții de Justiție a Uniunii Europene?

Independent de răspunsul dat la întrebările II. 1) – II. 4) formulate anterior:

- 5) a) Este compatibilă cu dreptul Uniunii situația în care, în temeiul dreptului național, în cadrul unui contract de credit legat de un contract de vânzare-cumpărare, după exercitarea validă a dreptului de retragere al consumatorului în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) prima teză din Directiva 2008/48:
- aa) dreptul consumatorului la rambursarea de către creditor a ratelor împrumutului plătite devine exigibil numai atunci când, la rândul său, a restituit creditorului bunul cumpărat sau a făcut dovada faptului că a expedit bunul creditorului?
- bb) o acțiune a consumatorului având ca obiect rambursarea de către creditor a ratelor împrumutului plătite după restituirea obiectului vânzării trebuie respinsă ca nefondată în cazul în care creditorul nu a fost pus în întârziere în ceea ce privește acceptarea obiectului vânzării?

În cazul unui răspuns negativ:

- b) Din dreptul Uniunii rezultă că reglementările naționale descrise la literele a) aa) și/sau a) bb) sunt inaplicabile?

Independent de răspunsul dat la întrebările II. 1) – II. 5) formulate anterior:

- 6) Articolul 348a alineatul (2) punctul 1 din Codul de procedură civilă, în măsura în care această dispoziție se referă de asemenea la adoptarea de ordonanțe de trimitere în temeiul articolului 267 al doilea paragraf TFUE, este incompatibil cu competența instanțelor naționale de a formula cereri de decizie preliminară în temeiul articolului 267 al doilea paragraf TFUE și, prin urmare, nu trebuie aplicat în ceea ce privește adoptarea de ordonanțe de trimitere?

(¹) Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 12 aprilie 2021 –
Défense Active des Amateurs d'Armes ASBL, NG, WL/Conseil des ministres**

(Cauza C-234/21)

(2021/C 297/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Défense Active des Amateurs d'Armes ASBL, NG, WL

Pârât: Conseil des ministres